

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1867-06-01)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 464. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-idm140619128888752.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjære Quaade! Tak for Deres sidste Brev, som jeg vilde have forekommet ved at bringe Dem min varme og hjertelige Lykønskning til Storkorset, ¹⁾ hvilken jeg først nu kan bringe, da jeg har havt saa travlt i de allersidste Dage, hvilket tildeels gjelder endnu, da vi nu paa Grund af Hærlovens Behandling i Folkethinget maae have en Mængde Ministerconferencer; jeg haaber, at Resultatet maa blive godt, men det følger af sig selv, at Ministeriet deels directe ved eget Arbeide deels indirecte ved det Arbeide, som det har modtaget fra en Mængde dygtige Mænd, har gjort sin Bestaaen afhængig af denne Ordnings Vedtagen; desuden er Momentet . . . det gunstigste for en slig Vedtagelse der kan tænkes, deels maa Armee[n] have en fast Ordning for at Landet og Folket igjen kan hæve sig til Selvbevidsthed. Jeg haaber, at De vil være tilfreds med Maaden hvorpaa vi svare paa den sidste Depeche, idet den holdes i den høfligste Form, men paaberaaber Umuligheden af at kunne indgaae paa Garantier. Stort Haab om et gunstigt Udfald af Forhandlingen kan ikke næres, da Retrocession uden Als og Dubbøl med Flensborg Linien ikke vil bringe nogen stor Gevinst, ialfald [ikke'] vil føre til det Resultat, at man kunde indtræde i normale venskabelige Forhold til vor mægtige Nabo; og at give sig selv med egen fri Villie Naadestødet ved at paatage sig Garantier, hvoraf vor mægtige Nabo kan gjøre Alt, er der vistnok ingen Regjering, der vil Landet vel, som kan ville udføre. . . . Blixen rumler som sædvanlig en Deel dog uden at kunne influere paa Thinget, men det skulde undre mig, om ikke hans upaalidelige Meddelelser have bevirket, at Sponneck gik raskere i Tøiet forleden ends. ¹⁾ Jeg anseer det for et Held, at han har erklæret sig beredvillig til at tage Consequentserne, thi jeg haaber ikke at blive evigt ved Forretningerne og jeg finder, at han er den naturligste Successor; desuden er jeg overbeviist om, at naar han først kommer til Roret, vil han ikke kunne følge nogen anden Politik end den af os betraadte og saaledes virkelig ingen Afbrydelse eller Forandring i den diplomatiske Stilling indtræde, ligesom den heller ikke vilde berøres stærkt af en saadan Personalforandring. — I disse Dage er min ældste Datter bleven forlovet med Chr. Danneskjold, der var med Kronprindsen under Opholdet i Berlin, og som er en Søn af Overskjænken og De kan vide, at ogsaa dette giver mig en Deel at tænke paa. Ahlmann er her i Kjøbenhavn i disse Dage, men jeg har ikke seet ham og længes heller ikke efter at han skal komme herop i Udenrigsministeriet, da dette kun vil bidrage hos Blixens tjenende Aander til at bestyrke Mistroen til at han har staaet i Forbindelse med mig under sit Ophold i Berlin. Man gjør efter min Formening altfor store ovationer for ham, endskjøndt det er fuldkomment i sin Orden, at man er ham taknemmelig for den Udholdenhed og Fasthed, som han har viist i Forsvaret for Nordslesvigerne. — Mon man turde [haabe?] at Bismarck og med ham det nuværende Preussen havde naaet Culminationspunktet af Overmod, og at en roligere Stemning ogsaa imod de Smaa kunde gjøre sig gjeldende saaledes som antydtes i Deres sidste Skrivelse til Vedel; naar vi ikke kunne faae Flensborgerlinien er den hele Retrocession ikke Meget værd, thi deels vil Nationaliteten ikke kunne komme i Ro, deels vil Synet af Als i fremmed Haand midt inde i vor Øgruppe for enhver rolig Betragtning være eensbetydende med en knyttet Næve holdt for Øinene, og Begjærligheden samt Tilbøieligheden efter at tilrive sig Resten ved først-given bequem Leilighed være altfor iøinefaldende, s. 466 til at Ro nogensinde kan indtræde i vort Samfund. — Den hele Sølvbryllupsfest gik udmærket godt og Kongen kunde med Rette, som han gjorde, sige, at det var ham den gladeste og lyseste Dag siden hans Thronbestigelse. Stor- fyrsten er reist og det varer vel heller ikke længe, inden Kong Georg drager til Grækenland; dog haaber han at kunne forevise sin Brud for Forældrene længere hen paa Sommeren, ligesom han haaber at kunne føre hende som Brud i September til Grækenland. Han er af de lykkelige Menne- sker, som i Meget af hvad han foretager sig har Held med sig, og jeg vil ønske, at det maatte vedblive at følge ham, thi der er dog megen Sandsynlighed for, at hans Kongerige vil gaae en Udvidelse og større Udvikling imøde, og det fore- kommer mig som om ogsaa der en større Ro er indtraadt i Forholdene. Dog hermed Farvel for denne Gang, thi jeg skal op i Rigsdagens Folkething for at høre Krigsministeren forsvare sin Hærplan. Gud være lovet, at vi i ham have faaet en Mand, der kan forsvare sig.